

डॉ. दिपक सुथनिंशी

साहित्य, कला आणि लोकसंस्कृतीला वाहिलेले त्रैमासिक

तिफण

वर्ष १२ वे, अंक-दुसरा; जुलै-ऑगस्ट-सप्टेंबर २०२१

UGC Care Listed Journal

ISSN 2231 - 573X

● संपादक ●

डॉ. शिवाजी हुसे

पत्ता : संपादक, तिफण, 'शिवार', श्रीराम कॉलनी,
हिवरखेडा रोड, कन्नड, जि. औरंगाबाद- ४३११०३.

मो. ९९०४००३९९८

29.	आंबेडकरी चळवळीत वामनदादा कर्डक यांचे योगदान - प्रा. डॉ. किशोर शेषगन चौधरी	126 - 129
30.	वामनदादा कर्डक यांच्या कवितेतील परिवर्तनवादी विचार - डॉ. नरकुमार माने	130 - 132
31.	महाकवी - वामनदादा कर्डक आणि कार्य - प्रा. डॉ. राहुल यशवंतराव निकम / प्रा. डॉ. भारोती निवृत्ती गायकवाड	133 - 137
32.	बाबासाहेब आंबेडकरांच्या विचारांची पेरणी करणारा महाकवी वामनदादा कर्डक - प्रा. डॉ. उत्तम जकोजी सोनकांबळे	138 - 142
33.	वर्ग लढ्याची जाणीव देणारे महाकवी वामनदादा - डॉ. समाधान झोले	143 - 146
34.	वामनदादा कर्डक यांची आंबेडकरी गीते - डॉ. रामलीला सुदामराव पवार	147 - 152
35.	लोककवी वामनदादा कर्डक यांच्या लोकगीतातील सामाजिकता - डॉ. यशवंत सोनुने	153 - 155
36.	प्रतिभावंत लोककवी शाहीर वामन (दादा) कर्डक - प्रा. डॉ. दीपक सुभाषराव सूर्यवंशी	156 - 159
37.	वामनदादा कर्डक - व्यक्ती आणि वाङ्मय - प्रा. डॉ. बाबासाहेब पिरगोंडा नाईक	160 - 162
38.	महाकवी वामनदादा कर्डक यांच्या कवितेतील आंबेडकरवाद - प्रा. डॉ. शिवदास कान्होजी इंदोरकर	163 - 168
39.	लोककवी वामनदादा कर्डक : व्यक्ती आणि वाङ्मयातील काव्याचे स्वरूप - प्रा. सिद्धार्थ झोले	169 - 172
40.	मूल्यदृष्टीचा कवी : वामनदादा कर्डक - प्रा. संतोष लांडे	173 - 175
41.	भीमशाहीर.: वामनदादा कर्डक - ललिता मानसिंग गोपाळ	176 - 178
42.	वामनदादा कर्डकांच्या लेखनातील सामाजिकता व मान्यता विषयक विचार - राहुल संभाजी पंडित	179 - 182
43.	वामनदादा कर्डक यांच्या गीतांमधून झालेले समाजप्रबोधन - प्रा. डॉ. गणपत काशिबा हगळे	183 - 188

44.
45.
46.
47.
48.
49.
50.
51.
52.
53.
54.
55.
56.
57.
58.

प्रतिभावंत लोककवी शाहीर वामन (दादा) कर्डक

- प्रा. डॉ. दीपक सुभाषराव सूर्यवंशी
(मराठी विभाग)
शि.म.ज्ञानदेव मोहेकर महाविद्यालय
कळंब वि. उम्मानाबाद- ४१३५०७
मो.९४२०९५८६९९
deepaks2021@gmail.com

मराठी साहित्यात १९६० नंतर उळ्ळणणे ग्रामीण दलित,स्त्रीवादी ,जनवादी, बालसाहित्य, आदिवासी, भटक्या विमुक्त, मुस्लीम,खिस्ती,जैन आणि आदिवासी असे विविध साहित्य प्रवाह व चळवळी मोठ्याप्रमाणात उदयास आल्या.१ मे १९६० रोजी महाराष्ट्र राज्याची निर्मिती झाली आणि सामाजिक आणि सांस्कृतिक क्षेत्रात अनेक स्थित्यंतरे घडून आले,या अनेक प्रवाहांपैकी दलित साहित्य प्रवाहाचा विचार केला तर हा प्रवाह गौतम बुद्ध, महात्मा फुले,राजर्षी शाहू महाराज,डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या सामाजिक परिवर्तनाच्या चळवळीतून दलित समाजाला आत्मभान आलेहा प्रचंड मोठा समुदाय हाडून जागा झाला. लिहिता-वाचता झाला, शिक्षणाच्या प्रवाहात आला आणि माणसाला माणूस म्हणून नाकारलेली जवसशा व्यथा वेदना,विद्रोह आणि नकार वातून त्यांना नकार त्यांच्या हक्ककर्तव्य आणि जीवनजाणीव निर्माण झाली.याच साहित्याच्या अनुषंगाने अभ्यासक र.बां.मं.चंकर लिहितात,"१९६० नंतरच्या मराठी साहित्याला परिवर्तनाचे नवे धुमारे फुटू लागले .मराठी साहित्याच्या सागर परिवर्तनाच्या असंख्य लाटांनी गदगदुन आणि मोहरून आला इथल्या पर्मिक प्रस्थापितांच्या हजारो वर्ष ओसडीत गाढलेला आवाज गर्जना करीत साहित्याच्या रणभूमीवर रूजू होऊ लागला".

उद्दिष्टे :-

- वामनदादा कर्डक यांचे आंबेडकरी चळवळीतील आणि साहित्यिक क्षेत्रातील योगदान समजून घेणे
- प्रतिभावंत कलावंत म्हणून समाजाला केलेला उपदेश व भूमिका विचारात घेणे.
- प्रतिभावंत कलावंत वामनदादा कर्डक यांच्या गीतलेखनामागील प्रेरणांचा शोध घेणे.
- वामनदादा कर्डक यांच्या गीतातील जाणीवा व त्यांचा सामाजिक प्रभाव तपासून पाहणे
- वामनदादा कर्डक यांच्या गीतातील मूल्यविचारांचे स्वरूप समजून घेणे

गृहितके:-

- वामनदादा कर्डक यांचे अप्रकाशित गीतांची संह्या जवळपास पाच हजारांच्यावर आहेत
- दैनंदिन कष्ट व संघर्षातून वामनदादा कर्डक यांनी सामाजिक मूल्यविचारांचा संदेश दिला आहे
- आंबेडकरी चळवळीतील समाजप्रबोधनाचे केलेले कार्य म्हणून वाखाणण्याजोगे आहे

• महाराष्ट्राच्या मातीत जन्माला आलेले वामनदादा कडक यांचे योगदान अखेर आहे संशोधन पद्धती :-

प्रस्तुत शोधनिबंध लेखनासाठी वर्णनात्मक व विशेषणात्मक अभ्यासपद्धतीचा अवलंब करण्यात आला आहे तसेच प्राथमिक व दुय्यम साधन सामुग्री म्हणून प्रकाशित झाल्या उपरोक्त काव्यात्मक आला आहे विषय प्रवेश :-

शाहीर, लोककवी आणि आंबेडकरांचे चळवळीतील कार्यकर्ते समाज प्रबोधनकार यांचे तत्त्वज्ञान अर्थक व साहित्य १५ ऑगस्ट १९२२ रोजी नाशिक जिल्ह्यातील सिन्नर तालुक्यातील देसावंडी या गावात झाला यांचा प्राथमिक शालेय शिक्षण वेताच्या परिस्थितीमुळे त्यांना शिक्षण घेता आले नाहीपरंतु त्यांना मिसगंधत प्रेरणा ही देणारी काव्ये मिळाले होते अशाचय लेखणी, अमोघ वाणी आणि संगीत यांच्या सुरेख त्रिवेणी संगमामुळे ते प्रसिद्ध झाले. महत्त्वाचे प्रसंग व घटना:-

वामनदादांचे वेगळेपण म्हणजे टाळ्या हातानेच पेटो वाजवीत असत त्यांच्या हुमते टाळूच हात ठेवत प्रकाशित व अप्रकाशित) गीतरचना असल्याचे सांगितले जातेत्यांचे एकूण चार काव्यसंग्रह प्रकाशित होते गीत संग्रह, मंगल, दुःख, हा वावासाहेब आंबेडकर यांचे विचार हेच वामन दादांचे प्रेरणास्थान होते

घरच्या प्रतिकूल परिस्थिती आणि अकाली मुलीच्या (गीताच्या) मृत्युमुळे ते पोटावावाच्या व नोकरीत गोरामे १९३४ मध्ये मुंबईला आले हाताला मिळेल ते काम करू लागले. त्यात गिरीष कामगार, कोळशाच्या खाणीत बोकळा उचलणे, चिवकीय व आईस, फळे विक्री असे किततीही उद्योग व्यवसाय केले. कशातही त्यांचे मन लागत नसल्याने अनेक ठिकाणी नोकरी करतांना धरसोड केली बऱ्याच प्रयत्नांने पुढे त्यांना टाटा स्मूथच्या कंपनीत नोकरी मिळाली तेथे तेथे मुंबईला राहत असलेल्या चाळीत एक माणूस पर पेऊन दादांकडे येऊन म्हणाला, 'मनस खडे पर कायू वाजवा' त्यावेळी तिथे वामनदादांनाच काव्य पण आजूबाजूच्या कुमालाच पर वाजवा येत नव्हते, त्यामुळे त्या माणसाच्या मनाची कातळी तळमळ बघून दादांच्या डोक्यांत पाणी आलंत्याचर त्यांनी कसल्याही परिस्थितीत दिवसभरा काळात शिकवणे आणि साक्षर व्हायचे असा निर्धार केला. त्यांचे परिचयाचे अधिकारी श्री देहलको यांच्याकडून मोठ्या विद्येने अल्पअल्पाने काम घेतली. तसेच त्यांनंतर दादांनी डॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांचे विचार गान्यातून समाजासमोर रोखेकाव्येने आता दुर्दैव करून त्यांनी उभा महाराष्ट्र मध्य प्रदेश व गुजरात आदी भागात बाऊन आपल्या आवाजातून आंबेडकरांचे विचार सर्वत्र रोखेकाव्येने

चित्रपट पटकथा लेखक, कथाकार, अभिनेता व्हावची त्यांची खूप इच्छा होती ते कलाकारांसे अनेक ठिकाणी चित्रपट कंपन्यामध्ये गेले. खूप प्रयत्नांनी त्यांना सिनेवर्ल्ड नावाच्या फिल्म कंपनीत एकदा म्हणून कामाची नोकरी मिळाली ज्यावेळी काम नसेत त्यावेळी ते राणीच्या वागेत हासनुतास बसत. त्यावेळी त्यांना राहिले होते चित्रपट गीतबंदी हिंदू मंगीत बसवते. त्यांनी नुकतेच रचलेल्या गीताचे ३ मे १९४३ रोजी चाळीतील लोकांसमोर सादरीकरण केले आणि कावेळी त्यांच्यातील लोककवी समाबापुढे आला

माणसा इथे मी तुझे गीत गावे...

असे गीत गावे तुझे हित व्हावे

वामनदादांची पहाडी आवाजातील लोकगीते हजारांचा जनसमुदाय ऐकताच दिली ही किमती केवळ त्यांच्या आवाजाची नव्हे तर त्यातील आशयाची आहे. दादांची गीते लोकवोवनाचा वेध घेणारी आहेत ते लोकप्रियता हीच दिव्याने आहे. वामनदादांची कविता प्रचलित समाजव्यवस्थेला थेट रोखटा सवाल घेऊन येते

'सांगा आम्हाला बिरला,

बाटा, टाटा कुठे हाय हो,

सांगा धनाचा साठा अन्

आमचा बाटा कुठे आहे हो'

व्यवस्थेला प्रश्न विचारणारी त्यांची कविता वावासाहेबांचे चरित्र सांगताना त्यांची वाणी हाच कलातील मूर्त बनते हावेळी

लोककवी वामनदादा कडक : कवी आणि वादक 157

पायरी न चढणार्थ वामनदादांची ही लोकगीत शब्दांची मांडणी सुसंस्कारित स्वरूपाची आहे

चा दण्याची छाया कापराची काया,

माउलीची माया, होता माझा भीमराया'

लोकगीत हे मराठी साहित्यातील देणू. अक्षर वाङ्मय मानले जाते, तसेच शाहिरी काव्याचा बाज असल्याने त्यांची लोकगीत मराठी कवितेचा उषःकाल मानली जातात. समीक्षकांनी गौरविले आहे. यापूर्वीच्या पेशवाईकाळात लोकगीतात कोणत्याच प्रकारचे सामाजिक स्थान नव्हते. रियांंना फक्त चूल आणि मूल एवढाच तिचा दर्जा मानला जात होता. युद्धात अनेक दिवस बाहेर काढणाऱ्या सैनिकांसाठी पेशवाईतील शाहिरींनी रियांच्या शृंगाराचे भटक वर्णन करणार्थाद लावण्या लिहिल्या. तर सामाजिक चळवळीचा वेध घेऊन शाहीर अमर शेख, लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे, शाहीर अमर सावळे आदींचा समावेश होता. त्यातच लोककवी वामन दादा कर्डक यांनीही आपली भूमिका शाहिरीतून मांडली

महाराष्ट्रातील लोककवींना समाजमनाची किंता होती. लोकगीतांच्या 60 वर्षांच्या काळाखंडात परिवर्तनवादी भूमिका लोकगीतांतून प्रकट झाली. कामगरी, शेतकरी, मावसंबादी, स्त्रीवादी, दलित आणि संयुक्त महाराष्ट्राची चळवळ यामाध्यमातून माणूस आणि माणुसकीचा धर्म जोपासण्यासाठी प्रयत्न झाले. लोकगीतांतून समाजप्रबोधन हा हेतू आहे. लोकजीवनातील सामाजिक विषमतेवर प्रहार करण्यात येतो.

तुम्हाला चीड यावी तिची ठिणगी उडावी

भुकेल्या माणसाची भूक जाळीत जावी

कविता हीच आता जगाचे गीत व्हावे

दैनंदिन जीवनात आपल्या रोजच्या शब्दातून लोकभाषेतून शाहिरी रचना, कवने, लोकगीते याद्वारे लोककवीतेतून जनजागृती केली. गीतांमधील लोकजीवनाच्या प्रतिमा त्यांच्या साधनेची साक्ष देतात. माणूस हाच वामनदादांच्या काव्यनिर्मितीचा केंद्रबिंदू होता, हे त्यातून सिद्ध होते. मानवता, दया, क्षमा, बंधुभाव, शील, करुणा आणि मैत्री आदी तत्वांचर दादांची लोकगीते आधारित आहेत. आंबेडकरा व दलित चळवळीच्या अनेक लोकगीताबरोबरच दादांनी पर्यावरण, हुंडाबंदी, दारुबंदी, ऊसतोड कामगार, दुष्काळ अशा विविध विषयांचर मोठ्या प्रमाणात लेखन केले आहे. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर या प्रचंड शक्तीने समाजतळ ढवळून निघाला. रुढींचा सहाय करून व आत्मतेजाची पखरण करून दलितांसाठी ते दादा म्हणतात,

“ तितुके बलुते घेऊ

आणि खरकटे उरले खाऊ

काय म्हणुनी जीवन असले

जगशी रे आता ?”

‘चल गं हरिणी तुरू तुरू, ‘सांगा या वेडीला, माझ्या गुलछडीला’ यासारखी गाणी आजही ओठावर ताल धरतात. अशी अनेक चित्रपट गीते आजही लोकप्रिय आहेत. तत्कालीन परिस्थितीत मुंबईत. सामाजिक चळवळीचे दिवस होते. डॉ. आंबेडकरांच्या सभा होत असतल्या दादा मन लावून ऐकत. यातून स्फूर्ती घेऊन दादा समता सैनिक दलाचे कार्यकर्ते झाले आणि त्यांनी भूमिकार्यात स्वतःला वाहून घेतले. वामनदादांच्या धारदार व पहाडी आवाजाची डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांमिही मुक्तकंठाने प्रशंसा केली. असे हे लोककवी वामनदादा वर्षानुवर्षे आपल्या समाजात त्यांच्या प्रभावी कवित्व आणि प्रतिभेशक्तीमुळे अजरामर आहेत.

दादांचा गौरव आणि मिळालेले पुरस्कार-

- वामनदादा कर्डक यांनी समाजपरिवर्तनासाठी आपल्या असंख्य अवीट लोकगीतांनी समाजमनाला भुरळ घातली म्हणूनच समीक्षक वा.म. कुलकर्णी यांनी दादांना ‘लोककवी’ तर जनतेने त्यांना ‘वामनदादा’ ही पदवी बहाल केली.
 - साहित्य कला, संस्कृती मंडळाचा ‘उत्कृष्ट कवित्व’ पुरस्कार.
 - महाराष्ट्र राज्य शासनाचा ‘दलित मित्र पुरस्कार’. असे तब्बल २५ पुरस्कार मिळाले.
- लोककवी वामनदादा कर्डक : व्यक्ती आणि वाङ्मय / 158

- नाशिक आणि बुलढाणा जिल्ह्यात त्यांना नाणे तुलाने सन्मानित करण्यात आले.
- महाराष्ट्र शासनाच्या नाट्यरंगभूमी परिनिरोधन मंडळ आणि महाराष्ट्र शासनाच्या साहित्य आणि सांस्कृतिक मंडळ यांचे ते तीन वर्षे सदस्य होते. आंबेडकरी चळवळीच्या प्रचार आणि प्रसारासाठी आपले उभे आयुष्य कार्य केले.
- विचारांच्या माध्यमातून सामाजिक कार्य करणाऱ्या प्रतिभावंत, लोककवी वामनदादा कर्डक यांचे १५ मे २००४ रोजी निधन झाले, अशा या महाराष्ट्राच्या प्रतिभावान गाहिराम विनम्र अभिवादन !!

निष्कर्ष :-

वामनदादा कर्डक यांचे विचार चिंतन हे 'सामाजिक बांधिलकी' असून ती स्पष्ट होण्यासाठी त्यांचे जीवन संघर्षमय राहिले आहे. दलित कवींच्या कवितेतून आंबेडकरवादी विचारांचो प्रकल्पने जाणीव होते विद्रोहाची आणि वेदनेची कविता म्हणजे आंबेडकरवादी कविता असून त्यात स्वातंत्र्य समता, न्याय, यंघुता, मानवता आणि विध्दांतीचा संदेश मिळतो या काव्याचा आत्मा आणि प्रेरणाच डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर असून त्यांचे विचार दलित कवितेतून आलेले दिसून येतात. एकूणच आंबेडकरी चळवळीतही वामनदादा कर्डक यांचे विचार वर्तमानकालीन समाजजीवनाचा दस्तऐवज आहे.

संदर्भ ग्रंथ :-

1. मंचरकर र.वा. : (संपा.) सामाजिक परिवर्तन आणि मराठी साहित्य, पद्यगंधा प्रकाशन, पुणे-२०१२
2. गायकवाड माधवराव, जाधव सागर (संपा.) महाकवी वामनदादा कर्डक समग्र वाङ्मय खंड-२ अलोक संवोधनी प्रकाशन, ववतमाळ प्रथमावृत्ती, १५ मे २०१०
3. किरवले कृष्णा, दलित चळवळ आणि साहित्य, प्रतिमा प्रकाशन प्रथमावृत्ती, जून-१९९६
4. सखदे के. व्ही. 'तुफानातला दिवा'. प्र. आ.-२०११ मुकरंग प्रकाशन, लातूर
5. गुंडरे दादाराव 'मराठी कवितेतील महानायकाचे दर्शन'. प्र. आ.- ऑगस्ट २०१८ मैत्री प्रकाशन, लातूर
6. पाटील सदाशिव, सार्व गोरोबा चरित्र, गुरुकृपा मुद्रणालय, लातूर
7. डॉ. बेळंबे गणेश मानवमुक्तीची चळवळ, २०१६
